

Ks. dr hab. Tadeusz Stanisławski, prof. UZ

Zielona Góra, 7 października 2023 r.

Katedra Prawa Administracyjnego i Finansowego

WPiA UZ

Recenzja rozprawy doktorskiej
Mgr Sebastiana Chrzanowskiego
REPREZENTANCI POLSKICH WOJEWÓDZTW
W KOMITECIE REGIONÓW.
ZAŁOŻENIA I PRAKTYKA,
Białystok 2023, ss. 295,
napisanej
pod kierunkiem prof. dr. hab. Macieja Perkowskiego

1. Ocena tematu i celu pracy

Autor rozprawy podjął się opracowania zagadnienia naukowego z dziedziny prawa międzynarodowego, głównie w aspekcie miejsca zajmowanego w tym obszarze przez prawo samorządu terytorialnego. Z punktu widzenia nauk prawnych szczególnie zasługuje na podkreślenie ujęcie tematu zarówno ze strony „regionalnego” ujęcia polskich województw, jak i funkcjonowania województwa na polu międzynarodowym, z zasady zastrzeżonym dla państwa polskiego.

Tytuł pracy stanowi niezbędne doprecyzowanie tematu. I od razy trzeba zauważyć, iż jest to doprecyzowanie przemyślane.

1. Doktorant we Wstępie do rozprawy (s. 11) określa przedmiot swoich badań jako *„funkcjonowanie, a także skonfrontowanie założeń i praktyki aktywności samorządowców wskazanych przez Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej”*. Prowadzi to do sformułowania następnie

kolejnych pięciu problemów badawczych, pięciu hipotez oraz wreszcie również pięciu celów (s. 12): „ 1. Ustalenie czy Komitet Regionów jest najważniejszym forum międzynarodowej aktywności polskich województw.

2. Ustalenie czy przedstawiciele polskich województw stanowią w Komitecie Regionów dominujące gremium w ramach reprezentacji krajowych samorządów.
3. Ustalenie czy przedstawiciele polskich województw nie identyfikują i nie rozumieją swojej roli w Komitecie Regionów adekwatnie do istoty tego unijnego organu.
4. Sprawdzenie czy udział przedstawiciela danego regionu w Komitecie Regionów wywiera pozytywny wpływ na region.
5. Ustalenie czy województwa identyfikują wpływ Komitetu Regionów (i swoich przedstawicieli w nim) na swój status i funkcjonowanie”.

Wysoko należy ocenić taką prezentację metodologii i metodyki planowanych badań naukowych w ramach rozprawy doktorskiej.

Wybór tematu oraz celu rozprawy należy ocenić bardzo wysoko i jest to ukłon nie tylko w stronę Doktoranta, ale i Promotora.

2. Struktura pracy

Rozprawa składa się z czterech rozdziałów merytorycznych. Każdy z nich kończy się podsumowaniem ujętym w formie wyodrębnionych części redakcyjnych, co jest istotną metodologiczną zaletą i ułatwieniem w lekturze.

„W rozdziale pierwszym przedstawiono pojęcie regionu, kwestię samorządu terytorialnego, województwa i jego obecność na arenie międzynarodowej (kompetencje w aspekcie międzynarodowym, przedstawicielstwa regionalne). Drugi rozdział poświęcono Komitetowi Regionów. Omówiono genezę jego powstania, w tym ewolucję kompetencji, a także strukturę organizacyjną.(..) Trzeci rozdział dotyczy podstaw prawnych funkcjonowania polskich województw i wyłonionych przez nie członków w KRUE z uwzględnieniem podziału na prawo Unii Europejskiej oraz prawo krajowe.(..) W rozdziale czwartym omówiono działalność przedstawicieli samorządu województwa w KRUE, w tym procedurę wyboru polskiej delegacji

do niego, a także przedstawiono reprezentantów województw w Komitecie Regionów z podziałem na poszczególne kadencje tego organu doradczego UE.”. Tak Doktorant na stronach 11-12 rozpoczyna prezentację treści rozdziałów. Odnosząc się do tytułu pracy: „REPREZENTANCI POLSKICH WOJEWÓDZTW W KOMITECIE REGIONÓW. ZAŁOŻENIA I PRAKTYKA” – pierwszy rozdział to województwo, drugi – komitet regionów, trzeci – założenia a czwarty – praktyka. Wszystkie one mają charakter prezentujący - wprowadzający w tematykę rozprawy, co jest do pewnego stopnia uzasadnione i zrozumiałe. Żeby to jednak wybrzmiało w sposób jednoznaczny – owa prezentacja tematyki jest źródłowa, metodologicznie uporządkowana oraz wartościowa. Jedną czytelniczką rozprawy doktorskiej, polegającej w swoich założeniach na zidentyfikowaniu i twórczym rozwiązaniu problemu naukowego, czeka podczas lektury na ową bitwę, czy chociaż starcie, argumentów, idei i stanowisk oraz zajęcie pozycji w tymże sporze przez Autora rozprawy. Już choćby antyteza „założenia i praktyka” sugeruje jakiś dysonans... Aby chociaż było się o co pospierać podczas publicznej obrony...

I, co trzeba podkreślić, owo oczekiwanie zostaje zaspokojone – chociaż w końcowych już częściach rozprawy.

Autor jednej z recenzowanych przy innej okazji rozpraw napisał w zakończeniu swojej dysertacji: „*Realizacja celów badawczych skłania mnie do refleksji, która prowadzi do kolejnych wniosków.*” I to jest bardzo dobra konkluzja stanu badań, który prezentuje niniejsza dysertacja.

Należy to wziąć pod uwagę podczas prac redakcyjnych nad ewentualnym opublikowaniem tekstu rozprawy.

3. Ocena źródeł i wykorzystanej literatury

Ogromnym atutem w tym zakresie jest systematyczna i kompletna kwerenda przeprowadzona przez Doktoranta. Uwagę zwraca zwłaszcza znaczna ilość źródeł pozyskanych bezpośrednio w przedmiotowych instytucjach oraz w drodze wywiadu, co nieczęsto jest spotykane w pracach z dziedziny nauk prawnych.

Doktorant we właściwy sposób następnie wykorzystał też zgromadzone źródła prawa.

Źródła i literatura zebrane w pracy, są jedną z najmocniejszych stron rozprawy i w pełni zasługują na akceptację.

4. Treść, osiągnięcia i metody badawcze

Treść pracy odpowiada zamierzeniom przedstawionym w tytule, a zwłaszcza we wstępie do rozprawy.

Język jest prawidłowy, tok rozumowania poprawny i logiczny.

Jak zapowiedziała już we wstępie Autor: *„Podstawową metodą badawczą wykorzystaną w przedmiotowej dysertacji jest metoda dogmatyczno-prawna, opierająca się na analizie obowiązujących aktów prawnych. Została użyta do omówienia kompetencji polskiego województwa na forum międzynarodowym, a także jego miejsca w polskich systemie prawa. Była również właściwa do analizy prawa krajowego i prawa UE, będących podstawami prawnymi funkcjonowania polskich województw i wyłonionych przez nie członków oraz ich zastępców w Komitecie Regionów Unii Europejskiej. Tę metodę wykorzystano również do omówienia obecnych kompetencji, a także zasad jego funkcjonowania oraz praw i obowiązków członków tego organu doradczego.*

Zastosowano również metodę prawnoporównawczą, która została wykorzystana do analizy procedur wyboru członków i zastępców członków KRUE z każdego z państw członkowskich UE. W trakcie omawiania genezy powstania tego organu doradczego, a także ewolucji jego kompetencji, zastosowano metodę historyczno-prawną. W rozdziale czwartym przeprowadzono wywiad, wykorzystując ankiety, których respondentami były urzędy marszałkowskie oraz obecnie sprawujący mandat członkowie i zastępcy członków KRUE”. Z uznaniem należy odnotować tak precyzyjne, oszczędne i właściwie zhierarchizowane określenie przyjętych metod badawczych. Niezależnie od postulatu, aby (było nie było) wstęp do rozprawy pisać jednak w czasie przyszłym, a maksymalnie w teraźniejszym... Jak pisze Doktorant już we wstępie: *„Niniejsza dysertacja nie powstałaby,*

gdyby nie wsparcie wielu serdecznych osób”, podobnie jest też z publiczną obroną, gdzie do grona „serdecznych osób” ma nadzieję być zaliczonym i recenzent...

Zasygnalizowane we wstępie metody badawcze zostały następnie zastosowane w trakcie wywodu naukowego.

5. Wnioski końcowe

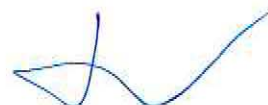
Pan mgr Sebastiań Chrzanowski podjął się zadania ambitnego, trudnego – i podołał temu zadaniu. Jego rozprawa stanowi nie tylko wystarczającą podstawę do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania stopnia doktora nauk prawnych – może stanowić podstawę do dalszych prac naukowych.

Ogrom pracy włożony najpierw w zgromadzenie imponującego materiału źródłowego, a następnie w opracowanie go we właściwy metodologicznie sposób dobrze wróży na przyszłość.

Przedstawiona rozprawa doktorska jest samodzielnym, twórczym i źródłowym opracowaniem wypełniającym lukę w nauce przedmiotu i może być przyczynkiem do kolejnych prac z tej dziedziny.

6. Konkluzja

Stwierdzam, że przedłożona do recenzji rozprawa doktorska Pana mgr Sebastiana Chrzanowskiego pt.: „Reprezentanci polskich województw w Komitecie Regionów. Założenia

i praktyka” napisana pod kierunkiem Prof. dr hab. Macieja Perkowskiego odpowiada wymogom stawianym w art. 187 ust. 1 i 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 574 ze zm.).

Stanowi ona oryginalne rozwiązanie problemu naukowego oraz wykazuje dobrą ogólną wiedzę teoretyczną doktoranta w dziedzinie nauk społecznych w zakresie nauk prawnych oraz potwierdza umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej w dyscyplinie nauki prawne.

W związku z tym wnioskuję o dopuszczenie Pana mgr Sebastiana Chrzanowskiego do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

W mojej opinii ze względu na wysoki poziom merytoryczny oraz bardzo dobry warsztat redakcyjny, w tym starannie dobrane obszerne źródła rozprawa zasługuje na wyróżnienie. W związku z tym składam wniosek o wyróżnienie recenzowanej rozprawy.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'M. Nawicki', is written across the page.